

Audioverhaal *In de ban van suiker*

Een verhaal over rietsuiker uit Paraguay

Het verhaal

Whoehoe! Jih! Ik vlieg. Ik zweef. Wat een te gekke luchtballon!! Kriebels in mijn buik, mijn hoofd, mijn oren, zelfs het topje van mijn allerkleinste teen tintelt. Oooh, wat een fijn gevoel om even niet met mijn beide voeten op de grond te moeten staan. Zaaaaaaaaalig!

Deed jij dat ook al eens? Zo de wereld - euh, JOUW wereld - bekijken vanuit de lucht? Moet je echt eens doen.

A

Mijn wereld hier in Paraguay ziet er vaak erg bijzonder en spannend uit, maar soms maakt hij me ook wel eens bang of boos.

Ben je benieuwd naar mijn wereld? Zet je schrap want ik neem je nu mee.

Wat een uitzicht, hé. Zoouoo mooi. Rietsuikervelden, als puzzelstukjes naast elkaar. Het lijkt wel op een donzig lappendeken van hieruit. En die geur! Mmmmm. Die geur. Ik ruik het tot hier! Een heerlijke, houderige geur die kietelt in mijn neus en me helemaal laat wegdromen...

Het doet me denken aan mijn papa. Die is - zoals elke morgen - weer heel vroeg opgestaan. Haastig zal hij onder het bed zijn gedoken, op zoek naar zijn sokken om erna vast te stellen hoe zijn grote teen er fier uit tevoorschijn komt.

B

Slurpend van zijn maté zal hij nadien naar buiten hebben gestaard, om dan plots op te schrikken en kordaat te zeggen: "**Jongens, het is tijd. De plicht roept!**"

Dat kleine mannetje daar beneden met die zwarte pet op zijn hoofd, wel, dat is mijn papa. Samen met Pablo, Luis en nonkel Eduardo kapt hij het suikerriet. Zien jullie wat voor spierballen die 4 hebben? Als ik mijn ogen tot spleetjes knijp, zie ik het heel goed! Met amper 2 krachtige zwaaien maait papa het hoge riet om met zijn machete. En hup, ook de overtollige bladeren verwijdert hij in geen tijd. Dit werk vergt heel wat kracht en precisie, dat zie je direct.

Haha, en nonkels bilspleet die tevoorschijn komt als hij zich bukt, dat hebben we ook weer gezien... Weet je, je zou het zelf eens moeten proberen, dat kappen!

D

Oh, kijk, daar rijdt de tractor met al het riet. Super om te zien hoe papa's groep samenwerkt! Het is net een geoliede machine; een team om U tegen te zeggen! Vroeger werkte ieder voor zich en moest iedereen zich behelpen met een ossenkar. Maar toen ze gingen samenwerken, besloten ze om samen te leggen voor een tractor! Wist je dat ze in papa's groep nu zelfs plannen maken om een eigen suikerfabriek te bouwen, cool hè? Papa's droom komt stilaan in vervulling. Samen een extra cent verdienen om er daarna terug iets nuttigs mee te doen!

Oh, papa!!! Papaaaaa! Paps, kijk eens hier. Oehoeeee, hier omhoooooog! Die heeft precies stof in zijn oren! Zou hij het goed vinden als ik eens een kijkje neem bij de verzamelplaats van het suikerriet? Wedden dat hij zou zeggen: “Adelina, je bent nog wat te jong om op het veld te helpen! Een superdochter als jij spendeert haar tijd beter op school of met vriendinnen.”

Papaaa, niet zeuren... Dit is echt té spannend! Laat het allemaal maar even wachten, even geen zin in! En hey, ik ben hier nu toch.”

Nog even verder vliegen en...Hou je adem in...

Wow, dit heb ik nog nooit eerder gezien! Wat een gigantisch grote hijskraan en wat een kabaal. Oordoppen zouden hier geen overbodige luxe zijn. Al kan ik geloven dat het laden van al dat suikerriet op de vrachtwagen zelfs voor een hijskraan een zware klus is. Papa zal blij zijn dat het suikerriet al naar de suikerfabriek kan vertrekken want hoe minder het riet kan uitdrogen, hoe meer we er aan verdienen.

Auw, mijn oren!

Sjjjjttttt. Wees eens stil.

D

“130 000 guarani kan ik je hiervoor geven. Te nemen of te laten.”

20 euro voor 1000 kg suikerriet? Zo weinig? Hè? Dat kan toch niet? Heb ik dat goed gehoord? Nee, dat moet een grap zijn. Volgens mij zit er nog prut in mijn oren. Wat? Klopt het toch? Zeg, sufferd, weet jij niet hoe hard mijn papa hiervoor moet werken?

Ik moet hier uit. Ik moet naar beneden.

Een elastiek, een elastiek. Waar vind ik hier een elastiek? Aha, gevonden. Geef me een momentje...

Goed mikken! Zou ik zijn portefeuille kunnen raken? HAHA!! JIHAAAA!! Ziezo, suikerbaas. Je moet je geld maar van de grond oprapen!

Nu klim ik voorzichtig op de rand van de mand e---eeeen springen. SLIK! Of toch bijna. Wat is dit hoog, zeg. “Komaan, dappere meid”, zou papa zeggen. Inderdaad, ik ben stoer, ik ben cool. Een meisje met pit! Ik kan het! 3-2-1, gooooo! Waaaaaaah!

Wat een smak... Een ferme deuk erbij in zijn sjeke auto. Oepsie...

“Mijn auto!!! Mijn geld”

Moet je zijn gezicht zien! Ik voel mijn wangen rood kleuren van verlegenheid, maar ook van woede.

C

“Zo, meneer. Je bent dan wel de grote baas van een suikerfabriek, maar voor mij ben je een baasje van niets! 12 maanden lang heeft mijn papa bergen werk verzet, met veel liefde voor zijn vak en zonder ook maar één druppel vergif te sproeien. Dankzij mijn papa kan jij geweldige suiker maken, de zuiverste en lekkerste suiker ter wereld. Mag het geld niet langs beide kanten rollen, suikerbaasje? Jullie hebben elkaar nodig. Zonder mijn papa en de andere boeren heb jij geen suikerriet! En zonder suikerriet, is er geen suiker! Eerlijk is heerlijk, niet? Denk daar maar eens over na!”

D

“Ja, als enige suikerfabriek in deze buurt heeft je papa me inderdaad nodig. Goed dat ik er voor hem ben! Jij leeft in een droomwereld, meisje. Ik ...”

Nog voor hij zijn zin kan afmaken, wordt mijn aandacht getrokken door een groepje suikerrietboeren. Zo te horen hebben ze een hevige discussie. Ik maak me uit de voeten bij de suikerbaas en sluip even dichterbij. Ik ben niet groot, dus het valt vast niet op dat ik er tussen sta. Zoveel serieuze gezichten. Hier zit duidelijk een haar in de boter.

D

“De kleine boeren zijn altijd de dupe! Die suikerbazen gaan ALTIJD met de meeste centen lopen! Ik kon niet anders dan akkoord gaan met een lagere prijs of ik kon mijn suikerriet terug meenemen naar huis. Een andere fabriek is er niet in de buurt, dat weet jij ook”

D

Een zelfverzekerde boer naast mij zet een stap naar voor: *“Dat begrijp ik best, maar je moet toch ook inzien dat het gevolgen heeft voor alle boeren als jij jouw suikerriet zo goedkoop verkoopt. Zo zal hij dezelfde lage prijs van iedereen eisen. Op deze manier dwingen we elkaar om akkoord te gaan met oneerlijke prijzen en werken we elkaar tegen! Samen werken, en samen een front vormen, hadden we dat niet afgesproken?”*

Hmmm... Daar is iets van aan! Die man ziet er een slimmerd uit, net als papa.

Plots wordt het muisstil. Oh nee. Help. Kijken ze nu naar mij? (slik) Al die ogen, brrr. Het is alsof ze stuk voor stuk door me heen kijken.

D

“Ik...ben...Adelina! Mijn papa had het vroeger ook niet gemakkelijk, maar door samen te werken lukt het steeds beter en kunnen ze als groep protesteren tegen de suikerbazen. Bovendien konden ze samen een tractor kopen omdat iedereen een klein beetje bijlegde. Wie goed samenwerkt, krijgt er veel voor terug, zei hij me ooit. Alleen moeten we wat geduld hebben.

Maar euhm, ik denk dat ik maar eens moet gaan. Ik moet hier eigenlijk niet zijn.”

Ik voel hun vragende blikken prikken in mijn rug, maar ik kijk niet meer om. Ik vertrek.

Met een grote aanloop spring ik op de arm van de hijskraan om daarna met een kanjer van een hink-stap-sprong terug in mijn ballon te belanden. Pfieuw. Wat een avontuur. En dat is nog maar het begin.

Wat kijk ik ernaar uit om ook eens in JOUW wereld te komen gluren! Nog even geduld! Ik kom eraan!

Nog iets meer dan 10 000 km en ik ben er. Ik haast me! Tot zoooooo! Toedeloe!

Auw! Deze keer een ijskoude en vooral heel harde winkelvloer om op te landen! Dat worden blauwe billen! Aw!

Wow. Waar ben ik hier beland. Wat een sjieke supermarkt, zeg! Hier wil ik wel even op verkenning gaan.

C

Mmmm, een hele afdeling vol met lekkere, zoete koekjes! En hé, naast de rietsuiker van bij ons ook nog andere pakjes suiker? Even bestuderen... Suiker, gemaakt van suikerbieten, hmmm... Niet gemaakt van suikerriet dus... Maar huh, zo goedkoop!! Deze zijn zelfs nog goedkoper dan de onze. Worden de boeren hier dan nog minder betaald voor hun suikerbieten dan de boeren van bij ons? Ahhhh, ik weet het! Misschien heeft het iets te maken met wat ik zag aan de grens. Daar moesten heel wat centen betaald worden om onze suiker van Paraguay naar jullie te mogen brengen. Dat ruikt naar een vies handeltje, nee? Of zou er meer aan de hand zijn?

E

F

“Hé, jij daar! Zoek je suiker? Hier, deze suiker komt uit mijn land en daar heeft mijn papa zelfs aan meegewerkt.”

“Cool, we hadden net suiker nodig om pannenkoeken te bakken. Waw, jouw papa kweekt suikerriet!? Die van mij helpt huizen bouwen.”

C

“Ik zou zoooooo graag hebben dat alle mensen weten wat ze kopen en dat ze meer kiezen voor producten die met respect voor de natuur geteeld worden... Heb jij een idee hoe we papa’s suiker meer in de winkelkarren krijgen?”

“Misschien kunnen we er een tof lied over maken? Of een reusachtige krijttekening op de parking...”

“Ohhh, of we maken een mooie affiche. Help je mee? Laten we eens kijken wat we kunnen gebruiken vanuit de rekken.”

“Hé, kijk, hier!! Wat een speciale magneten!! Kunnen we daar niets mee aanvangen?”

“Jaaaaa, MAGNETEN! DAT IS HET! Dit zijn geen gewone magneten, maar lekkerbekmagnetten die enkel suiker aantrekken van kleine boeren zoals mijn papa! Maar, geen getreuzel, kom! Tijd voor actie. Plak jij alvast een magneet in elke winkelkar, dan zorg ik voor hetzelfde bij de suiker.”

“Dat wordt lachen!!”

C-D-E-F

“Even wachten, eeeeeeeeeeeeeeeeeen whoppa. Voor iedereen die een pakje met bietsuiker koopt, ook een pakje rietsuiker! En een extra blaadje met wat info over het verhaal achter de suiker. Zie je papa’s pakjes suiker vliegen?”

“Ohhhh, dit is supercool!! Hihi, ondertussen nog wat chips in mama’s winkelkar leggen ook. Voila dat heeft ze niet gezien.”

“Mmmm, al dat lekkers...”

B

(Mama) *“Zo de mazamorroa is klaar! Met dit dessert wordt het een zalig zoet verjaardagsfeest! Adelinaaaa, kom je naar beneden? Waar blijf je toch? Zonder onze jarige kan het feest toch niet beginnen!”*

“Geeuw! Mmmm. Feest? FEEST! Oh ja, ik ben jarig vandaag! Eindelijk 11 jaar! Whoohooo! Het is mijn favoriete dag vandaag!”

“Ja, mama, ik kom! Ik had een wonderlijke droom! Wat een zalig zoet begin van MIJN dag!”

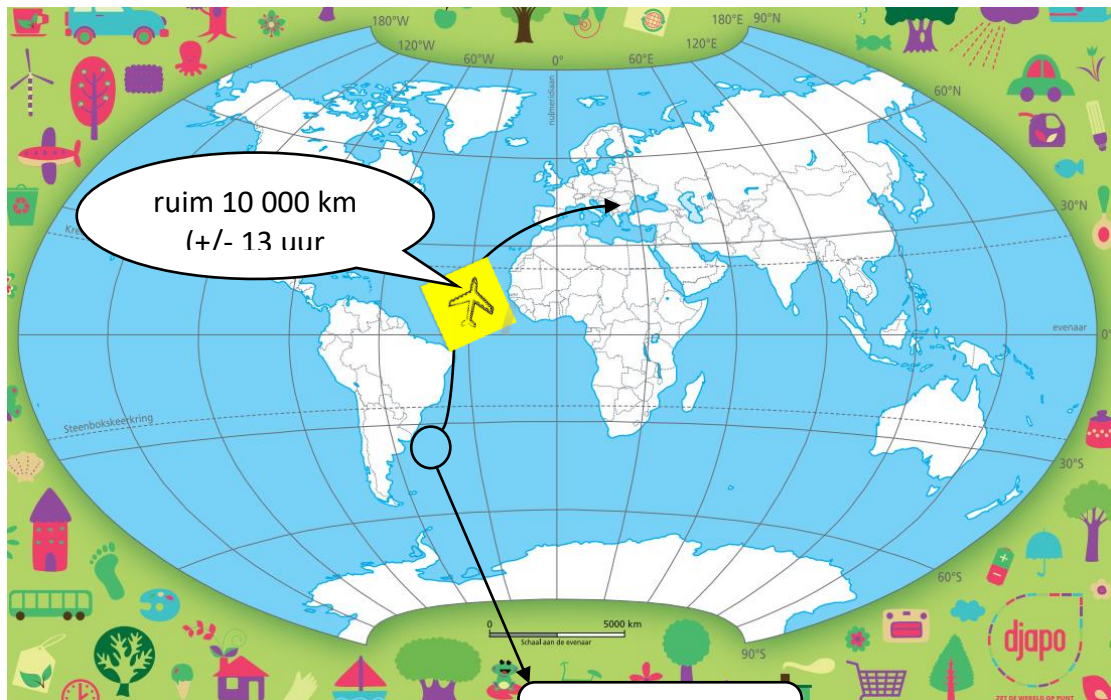
Achtergrondinfo

In de tekst vindt u terug waar welke achtergrondinfo bij hoort

A

1) Paraguay

Ligging

- Ten westen van Paraguay ligt Argentinië en ten oosten
Brazilië.

**Paraguay
hoofdstad:**

Algemene info

- **Geschiedenis**
 - Vanaf 16^e eeuw: kolonie van Spanje
 - 1811: Paraguay wordt onafhankelijk van Spanje

- **Geografie**
 - Grootte: ruim 13 keer zo groot als België
 - Inwoners: een kleine 7 000 000
 - Staatvorm: republiek
 - Landstaal: Spaans en Guarani
 - Landschap: vrij vlak
veel natuur (regenwouden, nationale parken, rivieren en watervallen)

- Klimaat: tropisch
- Opmerkelijk: geen zeehaven, wel 2 belangrijke rivieren (Rio Paraguay en Paraná)

Gevolgen van de geografische ligging voor de export van suikerriet

Aangezien Paraguay geen eigen zeehaven heeft, is het land afhankelijk van de buurlanden.

De containers met rietsuiker worden via de rivier Rio Paraguay verscheept vanuit de hoofdstad naar de haven van Buenos Aires in Argentinië of Montevideo in Uruguay.

De rivier Rio Paraguay is ondiep en niet bevaarbaar voor grote schepen. Hoe bevaarbaar de rivier is, hangt af van het klimaat en de regenval. Concreet kunnen containers enkel via kleine schepen en niet het hele jaar door tot in een zeehaven geraken, waar ze overgeladen worden op zeeschepen voor export. Vooraleer Paraguayaanse containers op het zeeschip geladen worden, worden ze dikwijls onnodig geopend voor controle door de douane. Geopende containers moeten terug naar Asunción voor verzegeling, want de klant wil natuurlijk geen geopende container krijgen. Vertragingen zoals deze kunnen ervoor zorgen dat de containers suiker letterlijk de boot richting klant missen. Zo wordt Paraguayaanse suiker voor die klant een pak minder aantrekkelijk dan Argentijnse of Braziliaanse suiker, die minder fysieke obstakels moet overwinnen en wel op tijd de boot haalt.

▪ Cultuur

- Sport: voetbal
- Voeding: maté
Traditionele drank. Dit wordt, warm of koud, in een speciaal glas met metalen rietje gedronken. 's Morgens wordt het meestal warm gedronken.
mazamorroa
Een populair dessert in de meeste Latijns-Amerikaanse landen. Het is in Paraguay een pap gemaakt op basis van mais.

Porotos con carne
Bonen met vlees
Sopa Paraguaya
Dikke koek in de oven die wordt gegeten met vlees en/of sla

B

C

2) Suikerrietteelt in Paraguay

Suikerriet groeit in het Zuiden, suikerbieten in Europa. Graag gaan we hier even in op de suikerrietteelt.

Suikerriet, zoals bijvoorbeeld in Brazilië, wordt soms op grootschalige wijze, in monocultuur (plantages) geteeld. Bij een monocultuur wordt op hetzelfde stuk grond altijd hetzelfde gewas verbouwd. Er vindt geen vruchtwissel plaats.

Een land of gebied is dan aangewezen op de opbrengst van één of slechts enkele producten. Een grootschalige monocultuur heeft heel wat nadelige gevolgen, zoals bodemerosie, aantasting van de bodem en het verdwijnen van belangrijke natuurlijke habitatten. Bovendien is grootschalige productie van suikerriet zeer waterintensief. Er wordt ook soms suikerriet in brand gestoken vóór het kappen. Men wil hiermee het droge loof en het ongedierte verwijderen. Dit heeft een enorme uitstoot van broeikasgassen tot gevolg, luchtvervuiling en verarming van de bodem.

Tegenover een grootschalige monocultuur staat een kleinschalige (biodiverse) teelt, zoals de suikerrietteelt in Paraguay bijvoorbeeld. Het suikerriet wordt hier verbouwd in afwisseling met bonen, braakligging of gras. Suikerriet is een grondstof die bij uitstek in een tropisch klimaat geteeld wordt. Paraguay is hiervoor dus ideaal. Er wordt gekozen voor een biologisch teeltwijze, dus de kleinschalige geteelde rietsuiker uit Paraguay heeft een groot voordeel op een grootschalige monocultuur of op industrieel geteelde bietsuiker uit het Noorden. Er wordt rekening gehouden met de milieukosten en het efficiënte gebruik van productiefactoren als kapitaal, arbeid en grond. Bovendien is de biologische teeltwijze de meest duurzame in een land met een zeer grote ecologische druk en een gebrek aan vruchtbare grond. Wist je dat er bij biologische teelt van suikerriet geen riet wordt verbrand en geen kunstmatige meststoffen en pesticiden worden gebruikt? En dat er zeer weinig vervuilende machines aan te pas komen waardoor de CO²-uitstoot beduidend minder is? Ook kan het afval van het suikerriet gebruikt worden om warmte en stroom te genereren, nodig voor de teelt ervan. Daardoor is de klimaatimpact van de kleinschalige suikerrietteelt in Paraguay veel kleiner en houdt ze dus rekening met de draagkracht van onze planeet. Het landbouwmodel van deze boeren uit het Zuiden zou wel eens hét alternatief kunnen zijn.

D

3) Coöperaties

Het audioverhaal is gebaseerd op een case uit de regio Cordillera in centraal Paraguay, meer bepaald Arroyos y Esteros. In deze regio zijn er héél veel kleine riettelers tegenover een beperkt aantal verwerkende bedrijven met heel veel macht. Bovendien beschikken die fabrieken in grote mate over eigen rietvelden, en zijn dus maar beperkt afhankelijk van extern riet. Dit heeft tot gevolg dat het voor kleine boeren die alleen werken heel moeilijk is om hun suikerriet verkocht te krijgen, en als het hen al lukt, om er een goede prijs voor te krijgen. Onderhandelen is voor hen onmogelijk. Bovendien kan elke boer een tractor goed gebruiken om zijn veld te bewerken, maar dit kan hij zich niet veroorloven.

Ondertussen groeperen steeds meer suikerrietboeren zich in een coöperatie. In het dorpje Arroyos y Esteros zijn er 2 belangrijke coöperaties van kleine suikerrietboeren, nl. Montillo en Monduivirà. Samenwerken met andere suikerriettelers heeft heel wat voordelen. Als individu kan je moeilijk gaan onderhandelen met een suikerfabriek om je riet te verkopen. Samen staan de boeren sterker in hun schoenen omdat ze samen meer suikerriet in één keer kunnen aanbieden. En dat is wat de suikerfabriek interesseert.

Nog een voorbeeld: met het investeringsbudget van de coöperatie, waaraan elk lid een klein deel bijdraagt, slagen de boeren er allemaal samen in een tractor te kopen. Binnen een coöperatie kunnen de boeren dus grootse plannen realiseren. De boeren trachten bijvoorbeeld ook goede afspraken te maken zodat niet iedereen op hetzelfde moment oogst. De spreiding van de oogst heeft als voordeel dat boeren minder met overschotten blijven zitten.

Hoewel de coöperatie haar uiterste best doet om een goede prijs te krijgen voor het riet, is dit geen gemakkelijke opdracht. Doordat er zoveel kleine riettelers zijn tegenover een beperkt aantal verwerkende bedrijven is van onderhandelen over de prijs eigenlijk geen sprake. De boeren hopen via de coöperatie in de eerste plaats al hun riet verkocht te krijgen. De enige manier om de prijs per kilogram op te krikken is per hectare meer kilo's te produceren.

Wat Montillo bijvoorbeeld via onderhandelingen wel bereikte, is een regeling treffen met de suikerfabriek. Vroeger moest het suikerriet lang wachten voor het verwerkt kon worden. Dat is heel erg omdat het riet zo uitdroogt. Door onderhandeling is er nu een regeling waarbij elke lading een nummer krijgt, naargelang de volgorde, zodat de verwerking in volgorde van aankomst gebeurt. Enkel de best georganiseerde coöperaties – met indrukwekkende voorbeeld Manduvirá – slagen erin hun riet zelf tot suiker te verwerken en die te exporteren. Manduvirá slaagde er in 2014 in een eigen verwerkingsfabriek op te starten. Dit is uniek in het Paraguayaanse suikerlandschap maar ook wereldwijd: het is de enige fabriek in de 21ste eeuw in eigendom van een coöperatie van kleinschalige boeren.

E

4) Internationale handel van suiker

Handel kan een krachtige motor voor duurzame economische ontwikkeling in het Zuiden zijn, op voorwaarde dat die eerlijk gereguleerd wordt. Het Europese suikerbeleid, dat de productie en handel van suiker binnen de EU reguleert, veroorzaakt echter een structureel onevenwicht op de suikermarkt waardoor kleinschalige rietsuikerproducenten hun rietsuiker bijna niet kunnen verkopen bij ons.

Wereldwijd is het suikeraanbod groter dan de vraag naar suiker. Daardoor daalt de suikerprijs wereldwijd, terwijl de prijs in de Europese Unie continu op een hoger niveau ligt. Door productiequota en afscherming van de Europese markt houdt de EU het aanbod lager dan de interne vraag naar suiker. Daarbij komt dat de EU de suikerindustrie binnen zijn 'muren' op 2 manieren bevoordeelt:

- 1) De Europese Unie zorgt ervoor dat de Europese bietsuikerindustrie met hulp van subsidies haar suiker aan een hoog gehouden prijs kan verkopen op een afgeschermd markt.

De subsidies voor de bietsuikerindustrie stimuleren EU-boeren om suikerbieten te planten terwijl deze gewassen minder efficiënt en duurzaam geteeld kunnen worden in ons klimaat dan bijvoorbeeld rapen, witloof of schorseneren.

Bovendien hangen ook de bietenboeren van bij ons aan de ketting want hoewel de suikerproducerende bedrijven van bij ons verplicht zijn om een minimumprijs te betalen voor de suikerbieten, is het ook die kleine groep suikerbedrijven die bepalen waar suikerbieten kunnen verkocht worden. Op basis van de productiequota die de EU oplegt, bepalen de suikerproducerende bedrijven hoeveel boeren mogen inzaaien.

- 2) Via invoertaksen maakt de Europese Unie rietsuiker uit vele landen in het Zuiden duurder dan bietsuiker uit Europa.

Enkele landen uit het Zuiden mogen hun rietsuiker wel invoeren in de EU tegen een lage taks of zelfs zonder invoertaks te betalen. Vaak gaat het hier om de armste landen en/of landen waar de EU een apart handelsakkoord mee sloot. Die landen zijn arm en dan ook erg kwetsbaar voor landroof: grote bedrijven palmen stukken grond in om enorme rietsuikerplantages aan te leggen. Dit alles ten koste van boeren die van de ene op de andere dag hun grond en dus bron van voedsel en inkomen verliezen. Een bijkomend gevolg is dat producenten uit landen die wel een hoge invoertaks moeten betalen, minder kans maken om hun rietsuiker op de EU-markt te verkopen.

Voor de kleine suikerrietboeren uit Paraguay is het oprichten van coöperaties een buffer tegen de onrechtvaardige handelsregels (die bijvoorbeeld concentratie van de markt toelaten), maar niet dé oplossing. De oplossing ligt in het aanpassen van het internationaal handelsbeleid. Zich verenigen in een coöperatie is wel de beste manier om zich te wapenen tegen de gevolgen van het huidige oneerlijke beleid.

F

5) Eerlijke handel

Een eerlijk handelsbeleid is dé manier om het lot van miljoenen suikerrietboeren te verbeteren. Velen van hen zijn nu de speelbal van onrechtvaardige handelsmechanismen die hen verhinderen om een leven te leiden waar ze recht op hebben. Handel kan pas eerlijk zijn als onrechtvaardige belemmeringen worden weggengomen.

Voor de kleinschalige suikerrietteelt zou het ideaal zijn dat de handel geregeld wordt in functie van ieders wens tot het behoud van een leefbare planeet. Zo zou het goed zijn als alles wat milieuvriendelijk is, belast wordt. Ook zouden inefficiënte suikerbietboeren eerder geneigd zijn om over te schakelen op andere teelten, wat een verstandige keuzes zou zijn, als men bijvoorbeeld de subsidies voor boeren hier zou wegnemen. Het zou voor kleinschalige, duurzame producten uit het Zuiden een krachtige motor voor ontwikkeling zijn als efficiënte suikerbieten- en suikerrietteelt naast elkaar leven op een internationale markt.

6) Fairtradelabel

Producten kunnen een fair trade label krijgen als ze aan deze criteria voldoen:

- 1) Er moet worden gewerkt aan rechtvaardige handelsregels op lokaal, nationaal en mondiaal niveau.

- 2) Er wordt een bijdrage geleverd voor een menswaardig inkomen voor achtergestelde producenten, vooral in het Zuiden. Een menswaardig inkomen, is een inkomen dat de productiekosten dekt en verder ook voedsel, kleding, onderdak, onderwijs en medische zorgen kan bekostigen. Hiervoor wordt een fair trade minimumprijs en fair trade premie betaald.
 - *Fair trade minimumprijs*
Deze prijs houdt rekening met de aard van het werk, de geleverde inspanning en de koopkracht van de producent.
 - *Fair trade premie*
Deze premie wordt bovenop de minimumprijs betaald en dient voor de sociale en economische ontwikkeling van de hele gemeenschap, bijv. voor een verzamelcentrum met een weegschaal en kraan zodat het suikerriet kan worden gebundeld, gewogen en op de vrachtwagen kan worden gezet.
Zo ontving Mortillo in 2016 bijvoorbeeld een premie van 80 dollar per ton biologisch rietsuiker bovenop de 130 000 guarani (= 20 euro) die ze per ton kregen van de suikerfabriek Otisa.
- 3) Een aankoop via zo weinig mogelijk tussenschakels en met maximale transparantie.
- 4) Maatregelen nemen om achtergestelde producenten sterker te maken en om hun vaardigheden te versterken, bijv. vormingen geven.
- 5) Respect voor de mens wat de arbeidsomstandigheden betreft en respect voor het milieu bij het productieproces, transport, de verpakking en de afvalverwerking.
- 6) Duurzaam partnerschap dat zekerheid biedt op lange termijn, bijv. nieuwe afzetmarkten helpen zoeken voor de suiker.

Bron: Dit document werd opgesteld met informatie die verkregen werd bij Oxfam-Wereldwinkels.

Voor de verkregen informatie speciale dank aan dhr. Carlos Martínez, suikerrietboer aangesloten bij de coöperatie Montillo, partner van Oxfam-Wereldwinkels, in Arroyos y Esteros, Paraguay.

De suikerrietteelt in Paraguay in beeld

© Oxfam

© Oxfam

© Oxfam

